

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119205327
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2119205327.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Eva Behranová v právnej veci žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 44/a, Bratislava, IČO: 35 815 256, zastúpený splnomocnenkyňou: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, Bratislava, IČO: 47 255 706, proti žalovanému: F. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom V., zastúpený advokátom: JUDr. Jozef Caban, PhD., so sídlom Koreničova 2, Bratislava, o zaplatenie 1.310,72 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 37Csp/20/2019-74 zo dňa 25. mája 2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a konanie zastavuje.

II. Stranám sa nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom konanie v časti o zaplatenie istiny 10,00 eur, a úroku z omeškania vo výške 8,00% ročne zo sumy 10,00 eur od 31.10.2018 zastavil, druhým výrokom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.300,72 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00% ročne zo sumy 1.300,72 eur od 1.9.2018 do zaplatenia, to všetko do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, tretím výrokom žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98,48%.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 144, § 145 ods. 1 a 2, § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, § 488, § 489, § 491, § 51, § 52 ods. 1 a 2, § 588 Občianskeho zákonníka, § 3 písm. c), § 47 ods. 1, § 69 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), bod. 1, písm. b), § 70 ods. 1 písm. a), d) a f), § 71 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike, § 494, § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 10c, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 132, § 182, § 187, § 191 ods. 1, § 215, § 217 ods. 1 prvá veta, § 251, § 255 Civilného sporového poriadku.

3. Vecne argumentoval tým, že „nárok žalobcu je (po jeho čiastočnom späťvzatí) dôvodný a oprávnený, nakoľko medzi stranami sporu bola dňa 16.12.2002 uzavretá Zmluva o dodávke plynu pre odberateľov kategórie domácnosť č. 6100583607, predmetom ktorej bolo poskytovanie dodávok a predaj zemného plynu žalovanému na odberné miesto K. K. X, V. (predtým označené ako W. W. X, V.); žalovaný sa zaviazal zaplatiť za poskytnuté odbery zemného plynu a ďalšie služby cenu stanovenú v cenníku. Žalobca dodal žalovanému zemný plyn, a vyúčtoval mu cenu za poskytnuté služby a dodávky plynu vyúčtovacou faktúrou č. 7434292116, a to za dodávku za obdobie od 19.7.2017 do 18.7.2018, s dňom splatnosti 31.8.2018 - fakturovaná bola čiastka 1.300,72 eur, a to za dodávku plynu vo fakturačnom období od 19.7.2017 do 18.7.2018 (spolu dodávka plynu vo výške 1.850,72 eur, znížená o zaplatené preddavky vo výške 550,00 eur). V tejto súvislosti súd uvádza, že uzavretie zmluvy a jej trvanie (teda existencia zmluvného vzťahu medzi stranami sporu) ani skutočnú dodávku plynu resp. množstvo

dodaného plynu na príslušné odberné miesto žalovaný nerozporoval - súd považuje opísanie skutkových okolností / tvrdení za postačujúce, za žalobcom preukázané.

Žalovaný tvrdil, že uvedenú vyúčtovaciu faktúru uhradil (tvrdil že v lehote na podanie odporu sa mu nepodarilo zabezpečiť listinu preukazujúcu úhradu, avšak na najbližšom pojednávaní predmetnú listinu predloží, čo však neurobil), ani následne nedokázal ani uviesť, nieto ešte preukázať, ako (prevodom na účet, vkladom na účet, poštovým poukazom na účet, cez SIPO a podobne) mal žalobcovi dlh zaplatiť, keď súd prípisom zo dňa 21.1.2020 vyzval žalovaného, aby predložil doklad o tvrdenej úhrade dlžnej sumy - žalovaný takýto doklad počas celého konania súdu nepredložil; navyše žalobca na základe podaného odporu vykonal osobitné šetrenie, kedy pod variabilným symbolom 6100583607 nebola úhrada uplatneného nároku zidentifikovaná, vykonal šetrenie i s variabilným symbolom 5100671223 (zákaznícke číslo) a 7434292116 (číslo vyúčtovacej faktúry), ani tak však nebola úhrada uplatneného nároku zidentifikovaná, dohľadával úhradu i podľa sumy, ale ani tak nebola úhrada zidentifikovaná. Na preukázanie údajnej úhrady dlhu bol žalovaný opakovane vyzývaný (aj súdom), napriek tomu však nepredložil o údajnej úhrade žiadne doklady. Žalovaný tak vlastnou vinou k svojim tvrdeniam nepredložil relevantné doklady a dôkazy, na základe ktorých by súd mohol dospieť k opodstatnenosti jeho obrany - žalovaný teda neunesol v konaní dôkazové bremeno (ktoré spočívalo výlučne na ňom). S poukazom na skutočnosť, že dôkazným bremenom bol zaťažený žalovaný, ktorý toto neunesol, a teda súd nemal preukázané a zistené skutkové tvrdenie žalovaného, musel rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tomu účastníkovi, na ktorom leží dôkazné bremeno (t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva).

Žalovaný neuhradil (tvrdenú úhradu nepreukázal) dlžnú sumu ani len čiastočne, preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku, teda zaviazal žalovaného povinnosťou uhradiť žalobcovi na istine sumu na istine sumu 1.300,72 eur.

Čo sa týka úroku z omeškania na tento má žalobca tiež nárok, a to vo výške základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania (od 16.3.2016 vo výške 0,00%) zvýšenej o 8 percentuálnych bodov, preto súd rozhodol tak že žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 8,00% ročne zo sumy 1.300,72 eur od 1.9.2018 (deň nasledujúci po dni splatnosti vyúčtovacej faktúry č. 7434292116) do zaplatenia.

Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 255, ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že ju v konaní prevažne úspešnému žalobcovi priznal v rozsahu 98,48% vychádzajúc z toho, že žalobca žiadal o priznanie sumy istiny 1.310,72 eur, súd rozhodol o jeho nároku vo výške 1.300,72 eur (konanie v časti sumy 10,00 eur síce vzal späť samotný žalobca, súd však zastavenie konania v časti späťvzatej žalobcom považoval za zastavené v dôsledku zavinenia žalobcu - § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku); nárok na náhradu trov konania potom súd určil vo výške 98,48% (100% mínus 0,76% ako neúspech žalobcu mínus 0,76% ako úspech žalovaného)“.

4. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný, napadol rozhodnutie v celom rozsahu, vo všetkých jeho výrokoch, a to na základe odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d) a h) Civilného sporového poriadku. Vytýkal súdu prvej inštancie, že žalovaného nevyzval, aby žalovaný uviedol, či s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasí alebo nesúhlasí. Podľa odvolateľa priznanie nároku z rozhodujúcich skutočností uvedených v žalobe nevyplýva. Žalobca skutkový dej týkajúci sa uplatneného nároku neopísal tak, aby uplatňovaný nárok bol jednoznačne identifikovaný a aby ho nebolo možné zameniť s iným nárokom. Súd prvej inštancie sa s argumentáciou žalovaného náležite nevysporiadal, čím došlo k porušeniu práva žalovaného na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré zahŕňa právo na spravodlivý proces, a má tiež za to, že záver súdu o postačujúcom opísaní skutkových okolností je nesprávny. Zo žaloby nie je zrejmé, na aké odberné miesto mal byť tento plyn dodávaný, v akom období mal byť tento plyn dodávaný a aké množstvo tohto plynu malo byť dodané, resp. akému množstvu plynu zodpovedá žalobcom požadovaná suma. Podľa žalovaného je irelevantné, či tieto skutočnosti vyplývajú z príloh, alebo strany majú o nich vedomosť z iných zdrojov, podstatné a právne relevantné smerom k predmetu konania je výlučne to, či tieto skutočnosti sú alebo nie sú uvedené priamo v žalobe. A tam uvedené nie sú. Povinnosť žalobcu riadne uviesť rozhodujúce skutočnosti vyplýva z § 132 ods. 1 CSP. Tento nedostatok žaloby by bolo možné za iných okolností odstrániť prostredníctvom zmeny žaloby podľa § 139 a nasl. CSP, avšak v prejednávanej veci je zmena žaloby neprípustná kvôli § 294 CSP. Žalovaný vystupuje v prejednávanej veci ako spotrebiteľ. Pokiaľ žalobca v žalobe riadne neuviedol opis rozhodujúcich skutočností, súd nemohol žalobe vyhovieť, pretože by priznal žalobcovi také plnenie, ktoré zo skutkového základu uvedeného v žalobe nevyplýva. A ak žalobe vyhovel, rozhodol mimo predmetu konania, čo okrem iného zakladá aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a) a d) CSP. Namietal, že súd prvej inštancie vyjadrenie žalobcu, došlé súdu dňa 19.5.2020, žalovanému a ani

jeho právnenému zástupcovi vôbec nedoručil a žalovaný o ňom nemal vedomosť. Súd doručil právnenému zástupcovi žalovaného len predvolanie na T: 25/05/2020 a to dňa 5.5.2020 a potom až rozsudok, a to dňa 8.6.2020. Týmto postupom súdu došlo k porušeniu princípu kontradiktórnosti konania a k porušeniu čl. 9 CSP. Ospravedlnená neúčasť na pojednávaní dňa 25.5.2020 a súhlas žalovaného s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti, nemôže ospravedlňovať súd a zbavovať ho povinnosti doručiť vyjadrenie protistrane (analogicky aj (ne)vyzvať žalovaného na vyjadrenie k späťvzatiu žaloby). Súd sa nemôže spoliehať na to, že vyjadrenie protistrane doručí priamo na pojednávaní, obzvlášť v prípade, keď o neúčasti žalovaného a jeho zástupcu mal súd vedomosť vopred. Správny postup súdu mal byť taký, že súd pojednávanie odročí a zašle vyjadrenie protistrane. Takéto odročenie pojednávania by potom išlo na vrub žalobcu, pretože mu nič nebránilo predmetné podanie urobiť skôr. Žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalobca odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu sa vyjadril. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať žalobcovi náhradu trov konania. Súd správne nemal vyzývať žalobcu na to, aby sa vyjadril k čiastočnému späťvzatiu žaloby. Medzi stranami nebolo sporné akého obdobia a odberného miesta sa uplatnený nárok týka. S poukazom na obsah odvolania žalovaného a prejednávaný spor - zaplatenie jednej vyúčtovacej faktúry, nemôže mať po predchádzajúcich písomných podaniach strán ani prípadné údajné nedoručenie vyjadrenia žalobcu vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

6. Žalovaný v replike uviedol, že dňa 23.6.2020 vydal Okresný súd Trnava rozhodnutie sp. zn. 28Odk/180/2020, ktorým vyhlásil konkurz na majetok žalovaného. S poukazom na § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. je potrebné, aby súdne konanie bolo zastavené. Podľa názoru žalovaného odvolací súd by mal napadnutý rozsudok zrušiť a konanie zastaviť. Vzhľadom na to, že zákonným dôvodom zastavenie konania je objektívna skutočnosť, ku ktorej došlo až v prebiehajúcim konaní, čím žiadnej zo strán nemožno pričítať zavinenie na zastavení konania, potom žiadna zo strán nemôže mať právo na náhradu trov konania. K podaniu doložil obchodný vestník č. 124/2020, deň vydania 30.6.2020.

7. Žalobca v duplike uviedol, že konkurz na majetok žalovaného bol vyhlásený dňa 30.6.2020, vyhlásením konkurzu sa žalovaný zbavil všetkých dlhov, ktoré vznikli pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz, teda pred mesiacom jún roku 2020. S poukazom na § 166a ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. nárok žalobcu voči žalovanému na uhradenie náhrady trov konania vyhlásením konkurzu na majetok žalovaného nezanikol. Vo veci náhrady trov konania žiada, aby súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Keďže svoje oddĺženie môže iniciovať len samotný dlžník, potom v prípade vyhlásenia konkurzu voči nemu, uvedené spôsobuje procesný následok vo forme zastavenia konania. Žalobca poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Obdo/41/2019 zo dňa 25.9.2019. Ďalej žalobca odkázal na rozhodnutie R 72/1995, rozhodnutie NS SR zo dňa 28.10.2018 sp. zn. 2MOBdo4/2010, na § 10 ods. 1, 2, § 13a ods. 1 písm. c) vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Navrhol, aby súd konanie zastavil a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP á contrario), skôr ako mohol pristúpiť k posúdeniu odvolania žalovaného v odvolacej lehote, musel sa zaoberať právne významnou skutočnosťou a to vyhlásením konkurzu na majetok dlžníka - žalovaného, na ktorú právnu skutočnosť súd prihliada ex offio.

9. Odvolací súd z Obchodného vestníka zistil, že Okresný súd Trnava uznesením z 23.6.2020, sp. zn.28Odk/180/2020, vyhlásil konkurz na majetok žalovaného, rozhodnutie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 124/2020 dňa 30.6.2020 pod K050725.

10. Podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

11. Podľa § 166a cit. zákona ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“), b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne

pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom, c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu. (ods. 1) Pohľadávky podľa odseku 1 sa v konkurze uplatňujú prihláškou. (ods. 2)

12. Podľa § 166b cit. zákona za nevymáhateľné voči dlžníkovi v prípade oddĺženia sa považuje a) príslušenstvo pohľadávky, ktoré presahuje 5% istiny pohľadávky za každý kalendárny rok existencie pohľadávky, na ktoré vznikol nárok pred rozhodujúcim dňom; za obdobie kratšie ako kalendárny rok zostáva vymáhateľná alikvotná časť príslušenstva, b) príslušenstvo pohľadávky, na ktoré vznikol nárok v rozhodujúci deň a po rozhodujúcom dni; to neplatí pre pohľadávku z úveru na bývanie, ibaže bola prihlásená do konkurzu, c) pohľadávka zo zmenky, ak bola podpísaná dlžníkom pred rozhodujúcim dňom, d) zmluvné pokuty a iné súkromnoprávne alebo verejnoprávne peňažné sankcie, kde povinnosť, ktorá zakladá právo uplatniť alebo uložiť takúto pokutu alebo sankciu, bola porušená pred rozhodujúcim dňom, e) peňažné pohľadávky, ktoré patria alebo patrili osobe spriaznenej s dlžníkom a vznikli pred rozhodujúcim dňom, f) trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s účasťou v konkurznom konaní alebo v konaní o určení splátkového kalendára (ods. 1). Nevymáhateľnosť podľa odseku 1 sa nevzťahuje na oddĺžením nedotknuté pohľadávky. (ods. 2)

13. Podľa § 166c ods. 1 cit. zákona oddĺžením sú nedotknuté tieto pohľadávky: a) pohľadávka veriteľa - fyzickej osoby, ktorú nenadobudol postúpením, prevodom alebo prechodom s výnimkou dedenia, ak takáto pohľadávka nebola prihlásená v konkurze z dôvodu, že veriteľ nebol správcom písomne upovedomený, že bol vyhlásený konkurz; ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté, b) pohľadávka z právnej pomoci poskytnutej dlžníkovi Centrom právnej pomoci v súvislosti s konaním o oddĺžení, c) zabezpečená pohľadávka v rozsahu, v ktorom je krytá hodnotou predmetu zabezpečovacieho práva; ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté, d) pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky, e) pohľadávka dieťaťa na výživné vrátane príslušenstva takejto pohľadávky, f) pracovnoprávne nároky voči dlžníkovi, g) peňažný trest podľa Trestného zákona, h) nepeňažná pohľadávka.

14. V zmysle § 167c ods. 3 in fine zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“) sa konkurz považuje za vyhlásený zverejnením rozhodnutia v Obchodnom vestníku, k čomu v prejednávanej veci došlo 30.6.2020. Podľa § 167e ods. 1 ZKR je tým daný dôvod na bezodkladné rozhodnutie o zastavení konania, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze. Keďže pohľadávka, ktorá sa v prejednávanej veci uplatňuje, vznikla neuhradením faktúr za dodaný plyn, suma vo výške 10,00 eur, doklad č. 3180189605 zo dňa 16.10.2018, splatná dňa 30.10.2018, a suma vo výške 1.300,72 eur, doklad č. 7434292116 zo dňa 24.7.2018, splatná dňa 31.8.2018, je nepochybné, že ide o pohľadávku, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz. To potom podľa § 166a ods. 1 ZKR znamená, že takáto pohľadávka sa môže uspokojovať len v konkurze (alebo splátkovým kalendárom). V dôsledku uvedeného boli naplnené zákonné predpoklady na zastavenie predmetného konania, s poukazom na § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z., k čomu potom odvolací súd i pristúpil, po predchádzajúcom zrušení napadnutého rozsudku prvoinštančného súdu s podporným použitím § 391 ods. 1 v spojení s § 389 ods. 1 písm. d) CSP, vychádzajúc pritom tiež zo znenia čl. 4 ods. 1 CSP (umožňujúceho použiť analógiu ako špecifický prostriedok interpretácie práva), keďže zákonodarca pri koncipovaní na vec sa vzťahujúcu právnu normu výslovne neriešil všetky do úvahy prichádzajúce situácie, za ktorých môže dôjsť k naplneniu zákonných predpokladov na zastavenie konania podľa § 167e, teda že sa tak môže stať aj v odvolacom konaní. Účelom predmetného zákonného ustanovenia je jednoznačne zastavenie konania bez rozhodnutia o uplatnenej pohľadávke, ktorá pohľadávka môže byť uspokojená iba v konkurze, preto podľa odvolacieho súdu zastaveniu konania musí predchádzať zrušenie napadnutého rozsudku o predmetnej pohľadávke, na čom je v podstate koncipovaný aj sám Civilný sporový poriadok, ktorý so zastavením konania odvolacím súdom vždy viaže i zrušenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie o predmetnej pohľadávke.

15. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 a s analogickým použitím § 255 ods. 2 CSP, vychádzajúc zo situácie, že zákonným dôvodom zastavenia konania bola objektívna skutočnosť, vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného ako zákonný dôvod zastavenia konania, čím potom žiadnej zo strán sporu z procesného hľadiska

nemožno pričítať zavinenie na zastavení konania, preto ani žiadna zo strán sporu nemôže mať právo na náhradu trov konania.

16. Senát prijal toto uznesenie pomer hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).